

Віддай людині часточку себе - Джерело

Написав Діана Парипа
Вівторок, 02 лютого 2016, 07:15

Розкрила крила чарівна весна,
І день світився сонячним промінням.
В саду лунала пісня солов'я,
Весела річка дзвінко гомоніла.

А я ішла... Самотня і сумна.
Печаль. Немов на серці важкий камінь.
На жаль, не чула співу солов'я,
А світ, здавалосьь, потонув в тумані.

Незатишно так було на душі...
Неспокій. Важкість і якась тривога.
З дерев все падав й падав білий цвіт,
Немов у казці, все цвіло навколо.

«Мабуть, не вмію жити», - ці думки
Не раз мені спокою не давали.
Співали пісню голосну пташки,
І співи їхні в унісон зливались.

З очей скотились раптом дві сльози,
Неначе крапельки роси уранці.
Аж раптом чую голос з вишини:
«Дитя! Ти плачеш? Почекай. Оглянься!»

Я погляд свій угору підняла,
Хмарки – як пух. Небесна синь. Проміння.
Впізнала голос любого Отця,
Він говорив так ніжно і спокійно.

«Іди вперед! Я так люблю тебе,
І ти теплом людей зігрій усюди.
Віддай людині часточку себе,
Побачиш, як душа співати буде».

І я пішла... Я бігла, я цвіла,
А серце моє радість наповняла.
Я зрозуміла! Так, я віднайшла
Ту істину, яку давно шукала.

Мабуть, найбільше щастя на землі –
Це вміти іншого зробити щасливим.
Тоді відчуєш свято на душі,
Весна прийде у серце неодмінно.

2009

Віддай людині часточку себе - Джерело

Написав Діана Парипа

Вівторок, 02 лютого 2016, 07:15
